

അകം സമ്പന്നമാക്കാനുള്ള സാധനം - “ക്ഷിപ്രദാനം മഹാ പുണ്യം”

ഇന്ന് ബാഹ്യാദ, ബാബയും ദാദയും ഇരുവരും തമ്മിൽ അതിവെളുപ്പിനു പ്രഭാതത്തിൽ വതനത്തിൽ വച്ച് നടന്ന ആത്മീയ സംഭാഷണത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങളോടൊപ്പം കഥകൾ കേൾപ്പിക്കുകയാണ്. കഥ കേൾക്കുവാൻ എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടമല്ലേ! അപ്പോൾ ഇന്നത്തെ കഥ എന്തായിരുന്നു? ബ്രഹ്മാബാബ വതനത്തിലെ പുന്തോട്ടത്തിൽ സവാരി ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് ആരായിരുന്നു മുന്നിൽ? അത് എല്ലാവർക്കും നല്ലതുപോലെ അറിയാമല്ലോ? ബാബ കുട്ടികളുടെ മാല സ്മരിക്കുകയായിരുന്നു. ഏതു മാല? ഗുണങ്ങളുടെ മാല. ബ്രഹ്മാബാബ ഗുണങ്ങളുടെ മാല സ്മരിക്കുകയായിരുന്നു. ശിവബാബ ബ്രഹ്മാബാബയോട് ചോദിച്ചു- എന്ത് സ്മരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്? ബ്രഹ്മാബാബ പറഞ്ഞു- എന്താണോ ബാബ ചെയ്യുന്നത് അതു തന്നെയാണ് ഞാനും ചെയ്യുന്നത്, കുട്ടികളുടെ ഗുണങ്ങളുടെ മാല കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ശിവബാബ ചോദിച്ചു- എന്തൊക്കെ കണ്ടു? എന്തൊക്കെ കണ്ടുകാണുമായിരിക്കും? ചില കുട്ടികളുടെ മാല ഒരു നെക്ലേസ്സ് പോലെ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ, ചില കുട്ടികളുടെ കാലറ്റം വരെ മുട്ടുന്ന മാലയായിരുന്നു. ചില കുട്ടികൾക്ക് അനേകം നിരകളുള്ള മാലയായിരുന്നു, ചില കുട്ടികൾ മാലകൊണ്ട് അത്രയും അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു, മാല അവർ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്ത്രം പോലെയായി മാറിയിരുന്നു.

ബ്രഹ്മാബാബ വൈവിധ്യമാർന്ന ഗുണമാലകൾ കൊണ്ട് അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട കുട്ടികളെ കണ്ട്-കണ്ട് ഹർഷിതനാവുകയായിരുന്നു. നിങ്ങളോരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ ഗുണമാലയെക്കുറിച്ച് അറിയാമോ? എത്ര മാത്രം അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, അങ്ങനെയുള്ള സ്വന്തം ചിത്രം കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ബ്രഹ്മാബാബ രേഖാചിത്രമുണ്ടാക്കി ചിത്രമെടുക്കുകയായിരുന്നു, അതായത് ചിത്രത്തിൽ ഭാഗ്യത്തിന്റെ രേഖ വരക്കുകയായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് സ്വയം സ്വയത്തിന്റെ ചിത്രം, അതായത് ഭാഗ്യത്തിന്റെ ഫോട്ടോ എടുക്കുവാൻ സാധിക്കില്ലേ? ഫോട്ടോ എടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമല്ലോ അല്ലേ? ഫോട്ടോ എടുക്കുവാൻ അറിയാമോ? സ്വന്തമാകട്ടെ മറ്റുള്ളവരുടെയാകട്ടെ, ഫോട്ടോ എടുക്കുവാൻ അറിയാമോ? ഇന്ന് വതനത്തിൽ എല്ലാവരുടെയും ഫോട്ടോ ഉണ്ടായിരുന്നു. എത്ര വലിയ ക്യാമറ ആയിരിക്കും! നിങ്ങളുടെ മാത്രമല്ല സകല ബ്രാഹ്മണരുടെയും ഫോട്ടോ ഉണ്ടായിരുന്നു. മാലകളുടെ അലങ്കാരം കണ്ട് ചില കുട്ടികളുടെ എന്തു വിശേഷതയാണ് കണ്ടത്, ഓരോ ഗുണവും വജ്രം പോലെ വിവിധ രൂപത്തിലും നിറത്തിലുമുള്ളതായിരുന്നു. വിശേഷമായി നാലു പ്രകാരത്തിലുള്ള നിറം കണ്ടു, അത് നാലു വിഷയങ്ങളുടെ നാലു നിറങ്ങളായിരുന്നു. വിഷയങ്ങൾ അറിയാമല്ലോ അല്ലേ? ജ്ഞാനം-യോഗം-ധാരണ-സേവനം.

ജ്ഞാനസ്വരൂപരുടെ ലക്ഷണം ഏതു നിറമായിരിക്കും? ജ്ഞാന സ്വരൂപരുടെ ലക്ഷണം- ഗോൾഡൻ നിറം. അത് നേരിയ സ്വർണ്ണ നിറമായിരുന്നതിനാൽ ആ ഒരൊറ്റ വജ്രത്തിലൂടെ സകല നിറങ്ങളും കാണാമായിരുന്നു. ഒരൊറ്റ വജ്രത്തിലൂടെ ഭിന്ന-ഭിന്ന നിറങ്ങളുടെ കിരണങ്ങളെന്ന പോലെയുള്ള തിളക്കം കാണാമായിരുന്നു. ദൂരെ നിന്നു നോക്കിയാൽ സൂര്യനെപ്പോലെ തിളങ്ങുന്നതായി തോന്നും, ആ സൂര്യനെക്കാൾ സുന്ദരനായ സൂര്യനാണെന്ന് തോന്നും, കാരണം എല്ലാ നിറങ്ങളുടെയും കിരണങ്ങൾ ദൂരെ നിന്നു തന്നെ സ്പഷ്ടമായി കാണാമായിരുന്നു. എങ്ങനെയാണ് ഈ വജ്രം തിളങ്ങുന്നതെന്ന ചിത്രം മുന്നിൽ വരുന്നുണ്ടല്ലോ അല്ലേ.

ഓർമ്മയുടെ ലക്ഷണം- ഇത് എളുപ്പമല്ലേ? ഓർമ്മയിൽ ഇവിടെയിരിക്കുമ്പോഴും എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? ചുവന്ന നിറം. പക്ഷെ ഈ ചുവന്ന നിറത്തിൽ സ്വർണ്ണനിറവും ചേർന്നിരുന്നു, നിങ്ങളുടെ ഈ ലോകത്തിൽ ആ നിറം ഇല്ല. പറയുമ്പോൾ ചുവന്ന നിറം എന്നു പറയാം.

ധാരണയുടെ ലക്ഷണം- വെള്ള നിറം. എന്നാൽ വെള്ളയിൽ അതായത് ചന്ദ്രന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ സ്വർണ്ണ നിറം മിക്സായാൽ അല്ലെങ്കിൽ നേരിയ മഞ്ഞ നിറം ചേർത്താൽ നിലാവെന്നു തോന്നും. എന്നാൽ നേരിയ സ്വർണ്ണനിറമാണെങ്കിൽ തിളക്കം കുറച്ചു കൂടി സുന്ദരമായിരിക്കും. ഇവിടെ ആ നിറങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക സാധ്യമല്ല, കാരണം അത് തിളക്കമുള്ള നിറങ്ങളാണ്. എത്ര ശ്രമിച്ചാലും വതനത്തിലെ നിറങ്ങൾ ഇവിടെ എവിടെ നിന്നും വരാനാണ്?

സേവനത്തിന്റെ ലക്ഷണം- പച്ച നിറം. സേവനത്തിലൂടെ നാലു ഭാഗത്തും പച്ചപ്പു വരുത്തുന്നു അല്ലേ! മുളളുകളുടെ കാടിനെ പൂക്കളുടെ തോട്ടമാക്കി മാറ്റുന്നു.

നാലു നിറങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്നു കേട്ടല്ലോ. ഈ നാലു നിറങ്ങളുടെ വജ്രങ്ങളാൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട മാലകൾ എല്ലാവരുടെയും കഴുത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ വലുപ്പത്തിലും തിളക്കത്തിലും അന്തരമുണ്ടായിരുന്നു. ചിലരുടെ ജ്ഞാന സ്വരൂപത്തിന്റെ മാല വലുതായിരുന്നു, ചിലരുടെ യോഗസ്വരൂപത്തിന്റെ മാല വലുതായിരുന്നു. മറ്റു ചിലരുടെ നാലു മാലകളും അല്പം അന്തരത്തിലായിരുന്നു. ആർക്കൊന്നോ നാലു നിറങ്ങളിലും അനേകം മാലകൾ ഉണ്ടായിരുന്നത്- അത് എത്ര സുന്ദരമായിരിക്കും? അപ്പോൾ ബാഹ്യാദി എല്ലാവരുടെയും റിസൾട്ട് മാലകളുടെ രൂപത്തിൽ കാണുകയായിരുന്നു. ദൂരെ നിന്നും വൈരങ്ങൾ കൊച്ചു- കൊച്ചു ബൾബുകളുടെ മാല പോലെ തിളങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു- ഇതായിരുന്നു ചിത്രം. ഈ ചിത്രങ്ങളിലൂടെ റിസൾട്ട് കണ്ട് ബ്രഹ്മാബാബ ചോദിച്ചു- സമയത്തിന്റെ വേഗതക്കനുസരിച്ച് എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും അലങ്കാരങ്ങൾ സമ്പന്നമായോ? ചോദിക്കുവാൻ കാരണം റിസൾട്ടിലെ അന്തരമായിരുന്നു. ഈ അന്തരത്തെ എങ്ങനെ ഇല്ലാതാക്കും. ബ്രഹ്മാബാബ പറഞ്ഞു- കുട്ടികൾ നല്ലതു പോലെ പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. പരിശ്രമത്തോടൊപ്പം ഇച്ഛയുമുണ്ട്, സങ്കല്പവുമുണ്ട്. ഇനി ബാക്കി എന്താണുള്ളത് എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ, ജ്ഞാനയുക്തരായല്ലോ, എങ്കിൽ പറയൂ ആ അന്തരം എന്തായിരുന്നു? ചിലർക്ക് നെക്ലേസ്സ്, ചിലർക്ക് കാലറ്റം മുട്ടുന്ന മാല, അതും അനേകം മാലകൾ? കേൾക്കുന്നതും ഒന്നു തന്നെ, കേൾപ്പിക്കുന്നതും ഒന്നു തന്നെ; എല്ലാവരുടെയും വിധിയും ഒന്നു തന്നെ, വിധാതാവും ഒന്നു തന്നെ, വിധാനവും ഒന്നു തന്നെ, പിന്നെ എന്താണ് വ്യത്യാസം? സങ്കല്പവും ഒന്നു തന്നെ, ലോകവും ഒന്നു തന്നെ. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണീ വ്യത്യാസം?

ബ്രഹ്മാബാബക്ക് ഇന്ന് കുട്ടികളോട് വല്ലാത്ത സ്നേഹം തോന്നുകയായിരുന്നു. എല്ലാ ചിത്രങ്ങളും സമ്പന്നമാക്കണമെന്ന തീവ്രമായ ഉത്സാഹം വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ, ഇപ്പോൾ തന്നെ എല്ലാവരെയും മാലകൾ കൊണ്ട് അലങ്കരിക്കണം. ബാബക്ക് വേണമെങ്കിൽ അലങ്കരിക്കാം, പക്ഷെ ധാരണ ചെയ്യുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യവും വേണ്ടേ? സംരക്ഷിക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം വേണ്ടേ? ബ്രഹ്മാബാബ ശിവബാബയോട് ചോദിച്ചു- എന്തായിരിക്കും കാര്യം? കുട്ടികൾ ഒപ്പം നടക്കുന്നതിനു സമ്പൂർണ്ണമായി അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടവരാകാത്തതെന്തുകൊണ്ട്? ഒപ്പം പോകുവാൻ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടവർക്കു മാത്രമല്ലേ സാധിക്കൂ. കാരണമെന്തായിരിക്കും? ശിവബാബ പറഞ്ഞു- അന്തരം വളരെ ചെറുതാണ്. എല്ലാവരും ചിന്തിക്കുന്നുമുണ്ട്, ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്, എന്നാൽ ചിലർ ചിന്തിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ഒരേ സമയത്താണ്, അതായത് ചിന്തയും പ്രവർത്തിയും ഒപ്പത്തിനൊപ്പമാണ്, അവർ സമ്പന്നരായി മാറുന്നു, പക്ഷെ ചിലർ എന്താണോ ചിന്തിക്കുന്നത് അത് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്, പക്ഷെ ചിന്തിക്കുന്നതിന്റെയും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെയും ഇടയിൽ മാർജിൻ വരുന്നുണ്ട്. വളരെ നന്നായി ചിന്തിക്കുന്നുണ്ട്, പക്ഷെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് കുറച്ചു സമയത്തിനു ശേഷമാണ്. ആ സമയത്ത് ചെയ്യുന്നില്ല, അതിനാൽ സങ്കല്പത്തിനു എത്ര തീവ്രതയുണ്ടോ, ഉണർവും ഉത്സാഹവുമുണ്ടോ, സമയം പോകുന്നതിനനുസരിച്ച് ശതമാനത്തിൽ വ്യത്യാസം വരുന്നു. ചുടുള്ള ഒരു സാധനത്തിന്റെ അനുഭവവും തണുത്ത പഴകിയ ഒരു സാധനത്തിന്റെ അനുഭവവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ലേ. ചുടുള്ള ഒരു സാധനത്തിന്റെ ശക്തിയും പഴകിയ ഒരു സാധനത്തിന്റെ ശക്തിയും തമ്മിൽ അന്തരമുണ്ട്. എത്ര നല്ല സാധനമാകട്ടെ, അത് വച്ചിരുന്ന് തണുത്താൽ അതിന്റെ ആദ്യത്തെ ഫലം കിട്ടില്ലല്ലോ. എന്താണോ സങ്കല്പിക്കുന്നത് അത് ആ സമയത്തു തന്നെ ജീവിതത്തിൽ കൊണ്ടുവരണം. ആ റിസൾട്ടും, ഇന്ന് ചിന്തിച്ച് മറ്റൊരിക്കൽ ചെയ്തു കിട്ടുന്ന റിസൾട്ടും തമ്മിൽ അന്തരമുണ്ടായിരിക്കും. ഇടക്ക് സമയത്തിന്റെ അകലം വരുന്നത് കാരണം, കേൾപ്പിച്ചല്ലോ ശതമാനത്തിൽ വ്യത്യാസം വരുന്നു. ഫ്രഷായിട്ടുള്ള ഒരു സാധനത്തിന്റെ വിറ്റാമിനിൽ വ്യത്യാസം വരും. രണ്ടാമതായി, മാർജിൻ വരുന്നത് കാരണം പ്രശ്നങ്ങളാകുന്ന വിഘ്നങ്ങളും വന്നു ചേരും. അതുകൊണ്ട് ചിന്തയും പ്രവർത്തിയും ഒപ്പത്തിനൊപ്പമായിരിക്കണം. അതിനെയാണ് പറയുന്നത്- “ക്ഷിപ്രദാനം മഹാപുണ്യം”. അല്ലെങ്കിൽ മഹാപുണ്യത്തിനു പകരം വെറും പുണ്യമാകും. അപ്പോൾ വ്യത്യാസം വന്നില്ലേ. മഹാപുണ്യത്തിന്റെ പ്രാപ്തിയും വെറും പുണ്യത്തിന്റെ പ്രാപ്തിയും തമ്മിൽ അന്തരമില്ലേ. മനസ്സിലായോ, കാരണമെന്താണെന്ന്? ചെറിയൊരു കാരണമാണ്. ചെയ്യുന്നുണ്ട്, പക്ഷെ ഇപ്പോൾ എന്നതിനു പകരം എപ്പോൾ എന്നാക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാബാബ കുട്ടികളോട് പറഞ്ഞു- ഇപ്പോൾ ഈ കാരണത്തെ നിവാരണത്തിലേക്കു കൊണ്ടു വരു. ഇന്നത്തെ കഥ കേട്ടല്ലോ. രണ്ടു ബാബമാരുടെയും ഇടയിലുള്ള കഥ. ഇനി എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? നിവാരണം ചെയ്യൂ. നിവാരണം ചെയ്യാലാണ് നിർമ്മാണമാകുന്നത്. സ്വയത്തിലും നവനിർമ്മാണം വിശ്വത്തിലും നവനിർമ്മാണം. ശരി.

ഇപ്രകാരം സദാ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട, ചിന്തയും പ്രവർത്തിയും സമാനമാക്കുന്ന, സദാ ബാബക്കു സമാനം ക്ഷിപ്രദാനം ചെയ്യുന്ന മഹാപുണ്യാത്മാക്കൾക്ക്, രണ്ടു ബാബമാരുടെയും ശുഭ ഇച്ഛയെ പൂർത്തീകരിക്കു

നവർക്ക്, ഇപ്രകാരമുള്ള സമ്പന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്റ്റിസ്മത്തിന്റെ സന്ദേശം സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

ടീച്ചർമാരുടെ കൂടെ :- സേവാധാരി അമൃതവേള മുതൽ രാത്രി വരെ സേവാസ്റ്റേജിലാണ്. അഥവാ വിശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിലും സ്റ്റേജിലാണ്, സ്റ്റേജിൽ തന്നെയാണ് ഉറക്കത്തിന്റെ പാർട്ടും നടക്കുന്നത്. എങ്ങനെയാണ് ഉറങ്ങുന്നതെന്ന് എല്ലാവരും കാണുന്നുണ്ട്. ഈ രീതിയിൽ സേവാധാരിയെന്നാൽ 24 മണിക്കൂറും സ്റ്റേജിൽ അഭിനയിക്കുന്നവർ! അപ്പോൾ ഓരോ ചുവടും, ഓരോ സെക്കന്റും ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ മുന്നിലാണ്, സേവാധാരി സദാ ഹീറോപാർട്ട്യാരിയെന്ന് മനസ്സിലാക്കി നടക്കണം, സെന്ററിലല്ല ഇരിക്കുന്നത്, സ്റ്റേജിലാണ്, വിശ്വത്തിന്റെ സ്റ്റേജിൽ! ഇത്രയും ശ്രദ്ധ വയ്ക്കുന്നതിലൂടെ ഓരോ സെക്കന്റും ഓരോ കർമ്മവും സ്വതവേ ശ്രേഷ്ഠമാകില്ലേ. സ്വാഭാവികശ്രദ്ധയുണ്ടാകും. ശ്രദ്ധ നൽകേണ്ടി വരില്ല, താനേ ശ്രദ്ധയുണ്ടാകും, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്റ്റേജിലാണല്ലോ. കൂടാതെ സദാ തന്നെ പുഷ്പ ആത്മാവെന്ന് മനസ്സിലാക്കൂ, പുഷ്പ ആത്മാവെന്നാൽ പാവന ആത്മാവ്. കല്പ-കല്പങ്ങളിൽ പുഷ്പരാണ്. പുഷ്പനെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതിലൂടെ സങ്കല്പവും സ്വപ്നവും വരെ സദാ പാവനമാകും. അങ്ങനെയുള്ള ലഹരിയുണ്ടോ? സേവാധാരികൾ ഭൂരിഭാഗവും കുമാരിമാരാണ്. കുമാരിമാർ ഡബിൾ കുമാരിമാരായി മാറി. ബ്രഹ്മാകുമാരിയുമാണ്, കുമാരിയുമാണ്. അപ്പോൾ എത്ര മഹാനായി. ഈ 84 ാം ജന്മത്തിലും കുമാരിമാരുടെ ചരണപൂജ നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്ര പാവനമായതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രയും പൂജ നടക്കുന്നത്. കുമാരിമാരെ ഒരിക്കലും തല കുമ്പിടാൻ അനുവദിക്കാറില്ല. കുമാരിമാരുടെ ചരണങ്ങളിൽ എല്ലാവരും കുമ്പിടുന്നു. പാദം കഴുകി കുടി കുന്നു. അത് ഏത് കുമാരിമാരാണ്? ബ്രഹ്മാകുമാരിമാരല്ലേ. അപ്പോൾ സേവാധാരികൾ അത്ര ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളാണ്. ആരുടെ പൂജയാണ് നടക്കുന്നത്? നിങ്ങളുടെ! ഗീതമില്ലേ- വീടു-വീടുകളിൽ പൂജ നടക്കുന്നു... അതിനാൽ പറയൂ, ഞങ്ങളുടെ പൂജയാണ് നടക്കുന്നത്. നോക്കൂ, ബാപ്റ്റിസ്മവും നമസ്കാരം പറയുന്നില്ലേ. അത്രയും പൂജയായതുകൊണ്ടാണ് ബാബയും നമസ്കരിക്കുന്നത്. ഈ സ്മൃതിസ്വരൂപത്തിൽ കഴിയുമെങ്കിൽ സദാ വൃദ്ധി പ്രാപിക്കും, തന്റെയും സേവനത്തിന്റേയും. സകല വിപ്ലവങ്ങളും സമാപ്തമാകും. ഈ സ്മൃതിയിൽ എല്ലാ വിശേഷതകളും നിറയും. ശരി.

പാർട്ടികളുമായി വ്യക്തിഗത കൂടിക്കാഴ്ച :-

1. ജീവിതത്തിന്റെ അനേക സമസ്യകൾക്കുള്ള സമാധാനം- തീർത്ഥസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്മൃതി:- ഭാഗ്യവിധാതാവിന്റെ ഭൂമിയിൽ എത്തുന്നതും വളരെ വലിയ ഭാഗ്യമാണ്. ഇതൊരു സാധാരണ സ്ഥാനമല്ല, മഹത്തായ തീർത്ഥസ്ഥാനമാണ്. തീർത്ഥസ്ഥാനങ്ങളിൽ പോയാൽ പാപം നശിക്കുമെന്ന് ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ പറയാറുണ്ട്, എന്നാൽ എപ്പോഴാണ് ഇത് നടക്കുന്നത്, എങ്ങനെയാണ് നടക്കുന്നത്, അത് അറിയില്ല. ഈ സമയത്ത് നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്കനുഭവമുണ്ട്, ഈ മഹാൻ തീർത്ഥസ്ഥാനത്ത് വരുന്നതിലൂടെ പുണ്യാത്മാവായി മാറും. ഈ തീർത്ഥസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്മൃതി ജീവിതത്തിലെ അനേക സമസ്യകളിൽ നിന്നും മറികടത്തും. ഈ സ്മൃതിയും ഒരു മന്ത്രചരടിന്റെ പ്രവർത്തി ചെയ്യും. എപ്പോൾ ഓർമ്മിച്ചാലും ഇവിടത്തെ അന്തരീക്ഷത്തിലെ ശാന്തിയും സുഖവും നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകും. അപ്പോൾ പുണ്യാത്മാവായി മാറിയില്ലേ. ഈ മണ്ണിൽ വരുന്നതും ഭാഗ്യത്തിന്റെ അടയാളമാണ്, അതിനാൽ വളരെ-വളരെ ഭാഗ്യശാലികളാണ്. ഭാഗ്യശാലിയായി മാറി, ഇനി സൗഭാഗ്യശാലിയായി മാറുന്നതും, പദമാപദം ഭാഗ്യശാലിയായി മാറുന്നതും നിങ്ങളുടെ കൈകളിലാണ്. ബാബ ഭാഗ്യശാലിയാക്കി മാറ്റി, ഈ ഭാഗ്യം സമയാസമയങ്ങളിൽ സഹായോഗം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. എന്തു പ്രശ്നമുണ്ടെങ്കിലും ബുദ്ധി കൊണ്ട് മധുബനിൽ എത്തിച്ചേരണം. അപ്പോൾ സുഖത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും ഊഞ്ഞാലിൽ ആടുന്ന അനുഭവമുണ്ടാകും. ശരി.

2. സ്വദർശനചക്രധാരിയുടെ അടയാളം- സഫലതാസ്വരൂപം :- എല്ലാവരും സ്വയത്തെ സ്വദർശനചക്രധാരിയെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? ബാബക്ക് എത്ര മഹിമയുണ്ടോ, ആ മഹിമയുടെ സ്വരൂപമായി മാറിയോ? ബാബയുടെ ഓരോ കർമ്മവും ചരിത്രസമാനമായി ഇപ്പോഴും മഹിമ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ഓരോ കർമ്മവും ചരിത്രസമാനമായി മാറിയോ? ഒരിക്കലും സാധാരണ കർമ്മങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നില്ലല്ലോ? ബാബയെപ്പോലെ സ്വദർശനചക്രധാരികളായവരിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും സാധാരണകർമ്മങ്ങൾ ഉണ്ടാകില്ല. ഏത് കർമ്മം ചെയ്താലും അതിൽ സഫലത അടങ്ങിയിരിക്കും. സഫലതയുണ്ടാകുമോ, ഇല്ലയോ അങ്ങനെയൊരു ചിന്തപോലും ഉദിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. സഫലത ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന നിശ്ചയമുണ്ടായിരിക്കും. സ്വദർശനചക്രധാരി മായാജിത്തായിരിക്കും. മായാജിത്തായ കാരണം സഫലതാമൂർത്തിയായിരിക്കും. ആരാനോ സഫലതാമൂർത്തികൾ അവർ ഓരോ ചുവടിലും പദമാപദം ഭാഗ്യശാലികളായിരിക്കും.

അങ്ങനെ പദമാപദം ഭാഗ്യശാലിയെന്ന് അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടോ? 21 ജന്മത്തേയ്ക്ക് നടക്കുന്നതിനുള്ളത്ര സമ്പാദിച്ചോ? സൂര്യവംശിയെന്നാൽ 21 ജന്മത്തേയ്ക്ക് സമ്പാദിക്കുന്നവർ! അതിനാൽ ഓരോ സെക്കന്റിലും സമ്പാദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കൂ. ശരി.

3. ചൈതന്യ ദീപമാലയിലെ ദീപങ്ങളുടെ കർത്തവ്യം- അന്ധകാരത്തിൽ വെളിച്ചം നൽകുക :-

സ്വയത്തെ സദാ ജ്വലിക്കുന്ന ദീപമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാണ്, അനശ്വരദീപമാണ്, അതിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഇന്നും ദീപാവലി ആഘോഷിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഞങ്ങൾ ദീപമാലയിലെ ദീപങ്ങളാണെന്ന നിശ്ചയവും ലഹരിയുമുണ്ടോ? ഇപ്പോഴും നിങ്ങളുടെ മാല എത്ര ജ്വലിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് ജ്വലിക്കുന്നു? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അന്ധകാരത്തിൽ വെളിച്ചമേകുന്നവരായി മാറി! സ്വയത്തെ ഇപ്രകാരം സദാ ജ്വലിക്കുന്ന ദീപമെന്ന് അനുഭവിക്കൂ. മിന്നുന്ന ദീപമാകരുത്, എത്ര കൊടുങ്കാറ്റ് വീശിയാലും സദാ ഏകരസത്തിൽ, അഖണ്ഡജ്യോതിക്കു സമാനം ജ്വലിക്കുന്ന ദീപം! അങ്ങനെയുള്ള ദീപങ്ങളെ ലോകം നമിക്കും, ബാബയും അങ്ങനെയുള്ള ദീപങ്ങളെ കൂടെയിരുത്തും. മിന്നിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദീപങ്ങളെ കൂടെയിരുത്തില്ല. ബാബയെപ്പോലെ സദാ ജ്വലിക്കുന്ന ദീപമാകണം, അഖണ്ഡജ്യോതിയാകണം, അമരജ്യോതിയാകണം. അമരജ്യോതിയുടെ രൂപത്തിലും നിങ്ങളെ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്. ചൈതന്യത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് തന്റെ ജഡഓർമ്മചിഹ്നങ്ങളെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കൂ. അത്രയും ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളാണ്.

വരദാനം :- അന്തർമുഖിയായി മാറി തന്റെ സമയത്തിന്റെയും സങ്കല്പത്തിന്റെയും സമ്പാദ്യമുണ്ടാക്കുന്ന വിഘ്നജീത്തായി ഭവിക്കൂ:

ഏതൊരു ശക്തമായ കണ്ടുപിടുത്തവും അണ്ടർഗ്രൗണ്ടിലേ ചെയ്യൂ. നിങ്ങളും എത്രമാത്രം അന്തർമുഖിയായാകുന്നു, അതായത് അണ്ടർഗ്രൗണ്ടിൽ കഴിയുന്നു, അത്രയും വായുമണ്ഡലത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷ പ്രാപിക്കും, മനനശക്തി വർദ്ധിക്കും, മായയുടെ വിഘ്നങ്ങളിൽ നിന്ന് സുരക്ഷിതരാകും. ബാഹർമുഖതയിൽ വരുമ്പോഴും അന്തർമുഖരും ഹർഷിതമുഖരും ആകർഷണമൂർത്തികളുമായി കഴിയൂ. കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോഴും ഈ അഭ്യാസം ചെയ്യുമെങ്കിൽ സമയം ലാഭിക്കാം, സഫലതയും അധികമായി അനുഭവിക്കാം.

സ്നോഗൻ :- രോഗങ്ങളിൽ പരിഭ്രമിക്കാതിരിക്കൂ, മരുന്നാകുന്ന പഴം കഴിച്ച് അതിന് വിട നൽകൂ.